

Els Centres d'E.I. privats davant la Reforma Educativa

El boom demogràfic dels anys 70 i la incorporació de la dona al món laboral, d'una forma generalitzada, va donar lloc al naixement, a les ciutats, d'uns nous negocis: les guarderies. Per aquesta causa moltes plantes baixes, antigues botigues i, fins i tot, alguns pisos es convertiren en tota una jungla de rètols infantils prou coneguts: Bambi, Popeye, Mafalda, Asterix, Patito, etc...

No hi havia cap tipus de control per part de l'Administració Educativa. I així, per obrir una guarderia, era suficient sol·licitar una llicència fiscal al respectiu ajuntament i ja se podia obrir. No calia cap tipus d'orientació pedagògica, ni titulació, res de res. Així es multiplicaren i multiplicaren aquestes façanes tan infantils amb dibuixos que atreïen l'atenció de tots però que en la majoria de casos amagaven locals humits, sense llum natural, vertaders aparcaments de ninets i ninetes. A cada barri n'hi havia una, i en segons quins indrets d'elevada densitat de població més de dues i de tres.

Aquest fet sociològic va fer que apareguessin també les acadèmies que, per correspondència, et feien, en menys d'un trimestre, puericultora especialitzada.

Així teníem que les guarderies, empreses privades en la majoria de casos, complien una «labor social», les dones podien anar a treballar, sense sentir-se fermades amb el problema d'on haver de deixar els fills, i al mateix temps es creava ocupació i riquesa. Ocupació perquè donaven treball a tota una massa d'al·lots que quasi sense cap tipus de preparació se'n feien càrrec d'una aula amb 30 o 40 ninets i ninetes. I riquesa perquè les quotes de les guarderies mai no han estat gratuïtes, i les despeses pels salaris no han estat prou elevades degut als sous tan baixos que sempre s'han pagat a les treballadores d'aquest sector.

Malgrat tot, no totes les guarderies han estat i són com les que abans hem volgut esperpentitzar. Cal parlar de les Escoles Municipals, d'algunes que funcionen com a cooperatives i d'altres particulars, molt poques, que han destacat per la seva tasca social i pedagògica.

Les guarderies municipals sempre s'han destacat per unes estructures idònies, una preocupació

pedagògica i unes quotes, que sense arribar a ser socials, s'han diferenciat segons les situacions econòmiques familiars.

Amb l'aprovació al parlament de la LOGSE, el Ministeri d'Educació organitza tot el sistema educatiu des dels 0 anys. Ja començava a ser hora que l'administració educativa se n'adonés de la importància educativa del tram 0-3 anys, regulés currículum, i titulacions, i fixàs les estructures necessàries per a desenvolupar l'educació infantil.

Com a treballadora de l'ensenyament em preocupa, a nivell laboral, com afectarà la LOGSE a les treballadores i treballadors de les actuals guarderies, i els camins que les administracions educatives i laborals obriran per tal que tothom pugui adequar-se a les exigències legals.

En primer lloc, un centre per ser classificat com a centre d'Educació Infantil ha de reunir els requisits exigits (BOE 26-VI-91). La llei dona un termini de 10 anys per a fer-ho. Si la propietat decideix no continuar o no adequar-se a la nova normativa, els treballadors i treballadores del centre poden veure en perill el seu lloc de treball.

En segon lloc, per poder treballar a un Centre d'Educació Infantil són necessàries unes titulacions. A moltes de les actuals guarderies hi ha una manca de personal preparat pedagògicament.

Insistim que és necessari que tant l'Administració Educativa com la Laboral posin totes les pautes necessàries a fi de què les treballadores de les guarderies puguin obtenir les titulacions necessàries per tal de mantenir el seu lloc de treball.

Caldria incentivar en aquest sentit els centres d'adults que preparen per accedir a les proves d'accés tant a FP, COU o mòdul III, a l'INBAD i augmentar els instituts de Formació Professional que imparteixen els estudis d'Educació Infantil en horari nocturn per tal de que totes les treballadores poguessin accedir a la preparació adient.

La LOGSE suposa un pas cap endavant com a intent de millorar el sistema educatiu actual que amplia el camp d'actuació del MEC des de l'etapa més primerenca. Esperem que aquesta actuació sigui positiva i efectiva.

Neus Santaner

Membre de l'Executiva de l'STEI